

Statsbanetaksternes Ordning her i Landet, paa dette Trin af Sagen skulde kunne sige: Det kunne vi gaa med til, og altsaa, hvis vi ville være loyale, give de paagældende en Ret til at sige: Nu maa Eders Krav om, at Loven skal bestaa længere, være til Ende, nu skal det være administrativt. Jeg synes, at det er for meget forlangt, at vi skulle paa dette Trin tage en saadan Bestemmelse, som jeg i alt Fald maa anse for ufornøden. Det er Grunden til, at jeg for mit Vedkommende vil tilraade Tingets Medlemmer ikke at vedtage denne Bestemmelse, og saa meget mere vil jeg gøre det, som vi jo for nylig have faaet Meddelelse fra Folketinget om, at det har vedtaget Loven uden en saadan Tilføjelse, og hvis vi holde paa denne Tilføjelse, ville vi altsaa komme i den kedelige Situation, som vi gerne have villet undgaa fra begge Sider, at Lovens Gyldighed ophører. Jeg synes, at ogsaa dette maa være en Opfordring for Tinget til at blive staaende ved den Affattelse af Loven, som jeg har betegnet som i alle Retninger fyldestgørende, baade for Flertallets og Mindretallets Ønsker. — Jeg tillader mig derfor at anbefale Tingets Medlemmer, at vi ikke tiltræde det Forslag, som nys blev anbefalet af den ærede Ordfører, men holde os til det andet, som nu er vedtaget i Folketinget.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Jvul. Rysensteen*): For saa vidt kunde jeg glæde mig over den Udtalelse, der kom fra det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), som der deri laa en Tilkendegivelse af, at Kommissionen nu agter at blive færdig, saaledes at Regeringen, støttet af Kommissionen eller i alt Fald paa Grundlag af Kommissionens Arbejde, kan foreslaa en Organisationslov ved Rigsdagens Sammentræden den 2den Oktober i Aar. Det giver Regeringen en Tillid til, at den virkelig kan faa al den Oplysning af Kommissionen, som man har ønsket at faa, og som det idelig og idelig er blevet paaberaabt, at man burde have, inden man overhovedet skred til noget som helst i saa Henseende. Men naar det ærede Medlem yderligere sagde, at der jo slet ingen Grund var til at frygte Tilføjelsen, idet der formentlig ikke vilde blive Brug for den, skal jeg oplyse, at den ærede Ordfører nede i det andet Ting udtrykkelig sagde, at han dog maatte tilføje, at for saa vidt Rigsdagen ikke var færdig den 1ste Januar 1902, kunde man jo forlænge Loven yderligere. Det er netop Sagen: Man kan maaske forsvare at køre

et Aar endnu med de lave Takster, saaledes at Jernbanerne maaske ikke en Gang betale Driften, men man kan, som jeg tidligere har sagt, ikke blive ved Aar efter Aar at have de samme Tilstande.

Jeg slutter mig fuldt ud til det ærede Mindretal i Fællesudvalget og Flertallet her i Salen med Hensyn til det Forslag, som foreligger for Øjeblikket til Tingets Afgørelse, og jeg skal ikke betænke mig paa at udtale, hvad der jo for Resten laa i min første Udtalelse ved eneste Behandling, at jeg ogsaa slutter mig til den Tanke, intet at foretage inden den 1ste Januar 1902 med Hensyn til Forhøjelse af Taksterne. Jeg slutter mig altsaa fuldstændig til den Tanke, som ligger i Forslaget.

Oct. Hansen: Mindretallet i Fællesudvalget foreslaar os altsaa, at vi skulle vedtage, at Loven af 1896 løber ud den 1ste Januar 1902. Saa falde alle de Bestemmelser, der staa i de mange Paragraffer i denne Lov, bort, og saa komme vi ud i det, som kaldes det tomme Rum med Hensyn til Loven, og Sagen overgives til Administrationen. Det er blot et Punkt, hvor Mindretallet med den ærede Ordfører i Spidsen foreslaar os, at Loven kommer til at gælde lige til 1ste April 1902, nemlig med Hensyn til Taksterne. Nu er det mærkeligt — saadan forekommer det mig efter den ærede Ordførers Udtalelser — at det, som den ærede Ordfører og hans Meningsfæller have saa meget imod, er, at disse lave Takster skulle gælde et Aar endnu, at Staten mister sine Indtægter. Det er, som om den højtærede Minister og Flertallet her i Tinget ville have, at vi ikke skulle leve et helt Aar endnu paa disse lave Takster, og saa gaar den ærede Ordfører hen og foreslaar, at netop med Hensyn til Taksterne skulle vi leve endnu paa Loven til 1ste April 1902, endskønt det jo er det, der skulde afværges. Dernæst siger den ærede Ordfører, at Taksterne skulle vedblive at staa; alle de andre udmærkede Bestemmelser i denne Lov, som vi foreløbig ikke have noget med at gøre, skulle ophøre den 1ste April. Ja, jeg beder den ærede Ordfører forklare mig det, thi det staar for mig som en ren Gaade. Det vil da sige, den eneste Forklaring, jeg kan finde, laa i den ærede Ordførers Udtalelser, naar han sagde: Landstinget kan ikke staa imod, naar vi komme til den 1ste Januar. Den ærede Ordfører har en høj Grad af Mistillid til sig selv, formodentlig, og det faar han have Lov til; men den ærede Ordfører maa ikke udtale en saadan Mis-